

Longing for a Word Uttered, A Word That Never Was Uttered
Bahador Adab

August 10 – 15, 2018
Electric Room 44/50 (Dastan:Outside Projects)
Ghahamchi Dead End, Opposite Azad University,
Felestin Street North, Tehran, Iran
Website: <http://dastan.gallery/>
Instagram: @dastanoutside

امید آمدن لغتی، لغتی که نمی‌آید
بهادر ادب

۱۹ تا ۲۴ مرداد ۱۳۹۷
اتاق برق ۴۴/۵۰ (پروژه‌های بیرون از دستان)
تهران، خیابان فلسطین شمالی، بین بزرگمهر و انقلاب،
روبه‌روی دانشکده‌ی هنر و معماری دانشگاه آزاد، بن‌بست قلم‌چی
وبسایت <http://dastan.gallery/>
اینستاگرام @dastanoutside

دستان نمایش بهادر ادب را با عنوان «امید آمدن لغتی، لغتی که نمی‌آید» در اتاق برق اعلام می‌کند. این نمایش که شامل شش عکس است، در روز ۱۹ مرداد ۱۳۹۷ افتتاح و تا ۲۴ مرداد ادامه خواهد داشت.

بهادر ادب (م. ۱۳۶۳، تهران) دانش‌آموخته‌ی فیلم‌سازی از مدرسه‌ی فیلم لندن است. او در اولین تجربه‌ی نمایشی خود، شش عکس از فضای خانه‌ای را ارائه می‌کند که بیش از ده سال از غیابِ شخصی در آن می‌گذرد. در طول این سال‌ها، فضای خانه با تغییرات محدودی مواجه شده که گویی برخی از آن‌ها به‌طور ناخودآگاه در راستای حفظِ نوعی از حضور اوست.

نگاه به اثر شخصی از دست‌رفته پس از گذر سالیان، تمرکز اصلی مشاهده‌ی دوباره‌ی فضا است: رنگ دیوارها در برخی نقاط خانه تغییر کرده، اتاق کتابخانه — در عین حفظ آن‌چه از گذشته در آن مانده — شلوغ‌تر و پر از وسایل اشخاص دیگر ساکن خانه شده، روکش صندلی‌ها مدّت زیادی است برداشته نشده، تعدادِ عکس‌های آن شخص افزایش چشمگیری داشته، و در نهایت بعضی اسباب جابه‌جا، حذف یا جایگزین شده‌اند. انتخابِ شش قابِ مختلف از خانه، در عین حال، بیننده را با بخش‌هایی از یک معما روبه‌رو می‌کند: تأثیر فقدان کسی که دیگر در خانه نیست بر کسی که زندگی را در آن فضا ادامه می‌دهد.

Dastan is pleased to announce "Longing for a Word Uttered, A Word that Never Was Uttered", a presentation by Bahador Adab at Electric Room. The show, comprised of six photographs will be open to public view from August 10 to August 15, 2018.

Bahador Adab (b. 1984, Tehran, Iran) is a graduate of film-making from London Film School. In his debut exhibition, he has presented six interior shots of a house more than ten years after the death of one of its inhabitants. Over these years, the interior has gone through limited changes, some of which subconsciously aimed at keeping a presence alive.

A review of a traces from a life after so many years is the focus when reflecting upon the household: the wall paint has been changed in some areas, the library —while keeping what has remained in it from the past— is now busier with the stuff belonging to the other occupants of the house, the blankets covering some of the furniture have not been removed for a long time, the number of photographs of the departed person has increased, and some pieces have been omitted, moved or replaced. In the meantime, the selection of six frames from the house, challenge the viewer with a mystery: the effect of losing one's partner while continuing to live in a space once shared.